

DE SPELEN VAN ANTWERPEN
IN 1920

Olympische (over)winnaars

*Een gesprek met coauteur
Bart Vangrysperre*

OLYMPISCHE (OVER)WINNAARS

DE SPELEN VAN ANTWERPEN IN 1920

Herwig Reynaert & Bart Vangrysperre

WINNAARS DE SPELEN VAN ANTWERPEN IN

De Olympische Spelen in Peking vorige zomer - door corona niet 100, maar 101 jaar na de laatste Spelen op Belgische bodem - brachten veel mensen terug samen na lange periodes van covidisolement. Of hoe sport een crisis kan overstijgen. Dat was ook in 1920 het geval toen het Olympisch Comité de draad na WOI oppikte in Antwerpen. In 'Olympische (over)winnaars' vertellen Herwig Reynaert, decaan van de Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen van de UGent en lid van ons bestuursorgaan, en collega Bart Vangrysperre, verantwoordelijk voor het energiebeleid in de scholengroep en resident op campus zuid, het verhaal van 16 jongemannen die de oorlog overleefden en hun sportieve talent weer opvisten uit de loopgraven. Het boek is een vervolg op het eerder verschenen 'Olympiërs in Flanders Fields'.

Skole - Olympische (over)winnaars

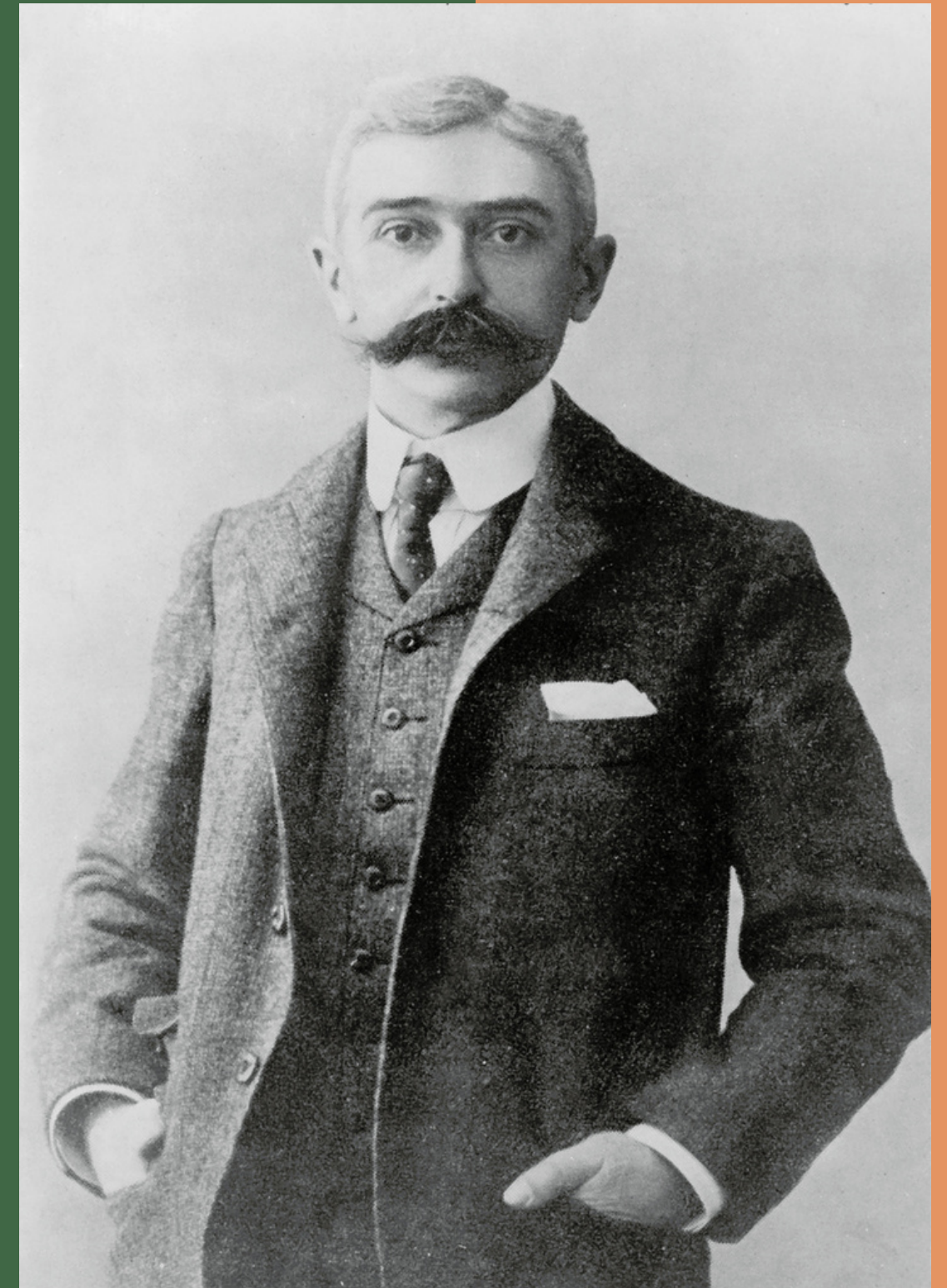
DAG BART, WAT MOGEN LEZERS VERWACHTEN VAN DIT NIEUWE BOEK?

"Wel, anders dan in ons eerste boek brengt 'Olympische (over)winnaars' een boodschap van hoop en vrede. We brengen opnieuw 16 levensverhalen, maar deze keer niet van gesneuvelden. Het gaat nu om atleten die deelnamen aan de Olympische Spelen voor WOI, daarna het strijdtoneel van de oorlog overleefden om in 1920 opnieuw aan de start te komen van hun favoriete discipline op de eerste naoorlogse Spelen in Antwerpen in 1920. Zij symboliseren via de sport de veerkracht om uit de assen van de oorlog te herrijzen.

'De Spelen hebben de oorlog niet kunnen vermijden', zei toenmalig voorzitter van het Olympisch Comité Pierre de Coubertin, 'maar ze hebben de mensen wel opnieuw verenigd.'

WAT MOETEN WE ONS VOORSTELLEN BIJ DIE OLYMPISCHE SPELEN VAN 1920?

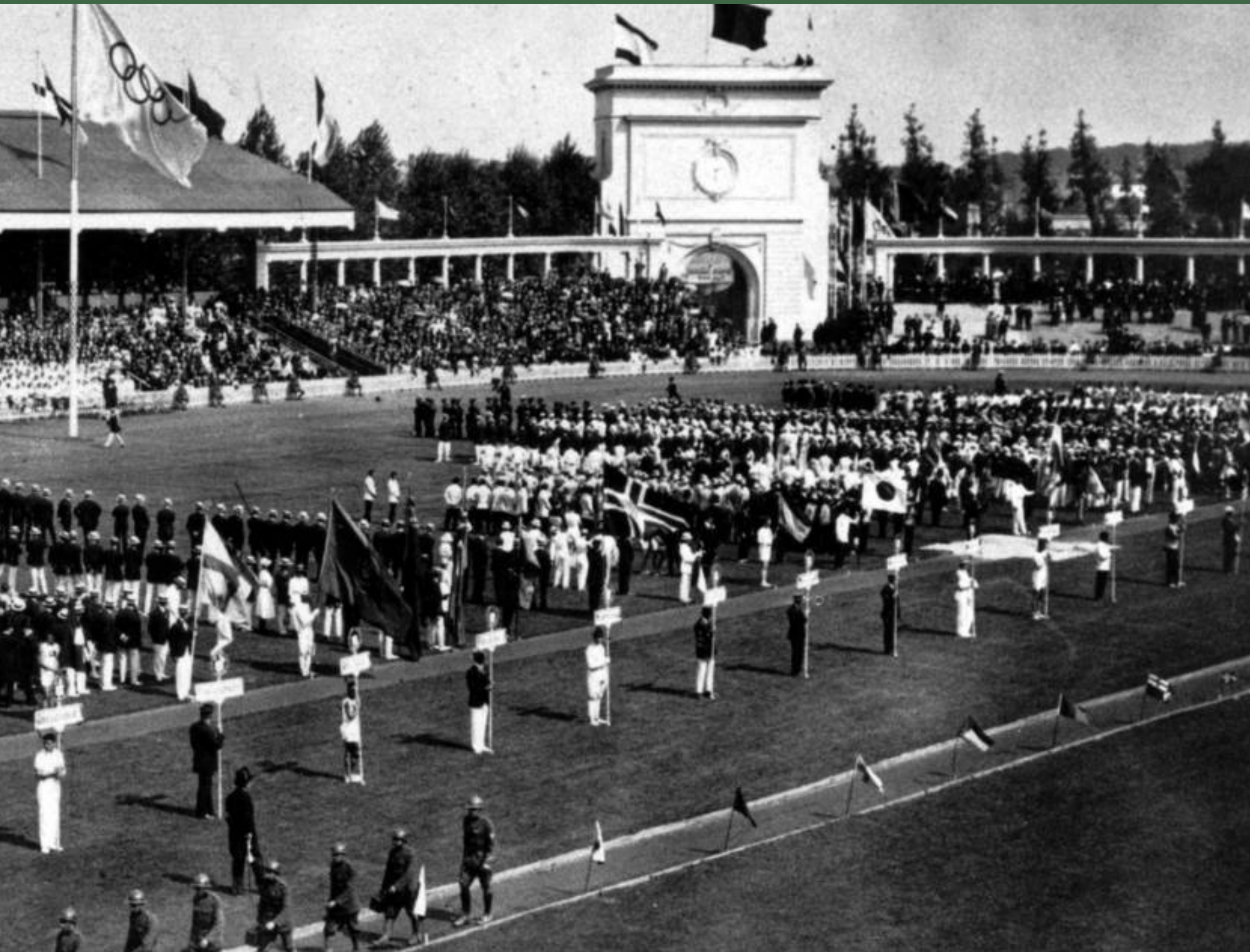
"Het waren de Spelen van de plantrekkerij, volgens de Coubertin. Ze werden georganiseerd op de ruïnes van de oorlog. Een collega-schrijver vergeleek het ooit met de gedachte dat je de Spelen nu zou organiseren in Syrië. De oorlog was ook nog steeds heel dichtbij.

De Amerikanen kwamen met dezelfde boot waarmee het land hun lijken mee naar huis nam tijdens en na de oorlog in Europa. Met inbegrip van alle geurhinder uiteraard. Sommige olympiërs maakten van de gelegenheid gebruik om aan 'slagveldtoerisme' te doen. Zo vond schoonspringster Aileen Riggin een schoen tijdens een bezoek aan een bunker. En vergis je niet: er zat weldegelijk nog een voet in. Sommigen wilden ook wel eens een kijkje gaan nemen op het slagveld waar ze enkele jaren daarvoor nog gevochten hadden."

**ALS JE ÉÉN ATLEET MAG
VOORSTELLEN UIT DAT AANBOD VAN
ZESTIEN, WIE WORDT DAT DAN?**

"Het verhaal van Georges André, alias 'Géo', blijft in elk geval hangen. Het is het bewijs dat sport de oorlog kan overstijgen. Géo was een Franse rugbyspeler die ook aan atletiek deed. Hij nam deel aan vier Olympische Spelen. In 1920 pakte hij brons op de 4x400 meter. Tijdens de Spelen van 1924 in Parijs legde hij de zogenaamde Olympische eed af. Dat is de officiële verklaring om zich aan de regels te houden die een atleet aflegt tijdens de openingsceremonie.

Zijn merkwaardige verhaal uit WOI begint wanneer hij als piloot op de hielen gezeten wordt door een stel Duitsers. Géo wordt geraakt door een kogel en de Duitse soldaten vatten hem bij de lurven. Ze houden een geweer tegen z'n slaap. Net op het moment dat ze de trekker willen overhalen, duikt er een Duitse onderofficier op. 'Ben jij een bokser?', vraagt die. Géo haalt de schouders op en antwoordt: 'laufen' (lopen, nvdr). 'Ik ook', zegt de Duitser en hij beveelt zijn kompanen de wapens op te bergen. Géo dankt zijn leven dus aan de sport. Contradictorisch genoeg kwam hij uiteindelijk toch om het leven tijdens een oorlog. In Noord-Afrika tijdens WOII. Wannes Cappelle maakte er het liedje 'Ik van minne kant' van."

HOE GAAN JULLIE TE WERK OM TOT DIE ZESTIEN NAMEN TE KOMEN?

"Dat is het werk van de lange adem. We zoeken eerst alle mogelijke Olympiërs op die meevochten tijdens de oorlog en bekijken hun verhaal. Daarna filteren Herwig en ik de beste verhalen er uit om tot een shortlist van zestien namen te komen. We verdelen die in twee groepen en beginnen elk op zich te schrijven. Corona was in die zin een voordeel omdat het ons wat extra tijd opleverde."

Het boek is een unieke samenwerking tussen Bart Vangrysperre, Herwig Reynaert en het team van uitgeverij Vanden Broele.

Het werd opgedragen aan Jaques Rogge, voormalig voorzitter van het Internationaal Olympische Comité die vorige zomer overleed en het voorwoord van het eerste boek schreef.

Er komen weer vertelconcerten rond het boek. Daarvoor werken de auteurs samen met de koninklijke harmonie Ypriana en zanger Wannes Cappelle. Klaas Coulembier componeerde trouwens een nieuw orkestwerk, 'Rush!', voor het boek.

De foto's in het boek komen van de hand van Francis Vanhee, een oud-leerling van de scholengroep. Je kan hem volgen op Instagram via 'vanheefrancis'.

Je kan Olympische (over)winnaars bestellen via [deze link](#). De verzendkosten zijn gratis.